

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 10 maja 2011 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji w sprawie udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2009, sekcja I – Parlament Europejski**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Unii Europejskiej za rok budżetowy 2009 (SEC(2010) 963 – C7-0212/2010) ⁽²⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie w sprawie zarządzania budżetem i finansami za rok budżetowy 2009, sekcja I – Parlament Europejski ⁽³⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego za rok 2009,
  - uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2009 wraz z odpowiedziami instytucji ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając poświadczenie wiarygodności rozliczeń, jak również legalności i prawidłowości operacji leżących u ich podstaw przedkładane przez Trybunał Obrachunkowy zgodnie z art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając art. 272 ust. 10 i art. 275 Traktatu WE, art. 314 ust. 10 i art. 318 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 179a Traktatu Euratom,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
  - uwzględniając art. 13 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając art. 147 ust. 1 rozporządzenia finansowego, zgodnie z którym każda instytucja unijna podejmuje wszelkie działania w celu uwzględnienia uwag towarzyszących decyzji Parlamentu Europejskiego o absolutorium,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie wytycznych dotyczących procedury budżetowej 2009 – sekcja I, II, IV, V, VI, VII, VIII i IX ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego w roku budżetowym 2009 ⁽⁹⁾,
  - uwzględniając art. 77 i art. 80 ust. 3 Regulaminu i załącznik VI do Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0094/2011),
- A. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził podczas kontroli, iż w odniesieniu do wydatków w 2009 r. wszystkie instytucje wprowadziły satysfakcjonujące systemy kontroli i nadzoru zgodnie z rozporządzeniem finansowym, a skontrolowane transakcje były wolne od istotnych błędów ⁽¹⁰⁾,
- B. mając na uwadze, że sekretarz generalny zaświadczył w dniu 2 lipca 2010 r., iż ma wystarczającą pewność, że budżet Parlamentu Europejskiego został wykonany zgodnie z zasadami dobrego zarządzania finansowego oraz że stosowany system kontroli daje konieczne gwarancje legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń,

⁽¹⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2009.

⁽²⁾ Dz.U. C 308 z 12.11.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 172 z 30.6.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 308 z 12.11.2010, s. 129.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ PE 349.540/Bur/Ann/fin.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 247 E z 15.10.2009, s. 78.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 163.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 198.

Najważniejsze zmiany w gospodarowaniu budżetem Parlamentu w 2009 r.

1. przyznaje, że obecna sytuacja finansowa wymaga od Parlamentu i wszystkich unijnych instytucji wypracowania najbardziej opłacalnych sposobów wykorzystania zasobów finansowych i ludzkich, w tym możliwości oszczędności, a także elektronicznych narzędzi i metod świadczenia skutecznych usług;
2. apeluje o dokonanie długofalowego przeglądu budżetu Parlamentu; domaga się, by określić przyszłe potencjalne oszczędności w celu ograniczenia kosztów i zgromadzenia zasobów umożliwiających długookresowe funkcjonowanie Parlamentu będącego jednym z podmiotów w procesie prawodawczym;
3. przypomina, że w rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. ⁽¹⁾ w sprawie udzielenia absolutorium Parlamentowi za rok budżetowy 2008 Parlament ubolewa nad dużą liczbą (88 z 452) i znacznym odsetkiem niezakończonych działań w związku z audytem ram kontroli wewnętrznej przeprowadzonym przez audytora wewnętrznego; z zadowoleniem przyjmuje odpowiedzi sekretarza generalnego na kwestionariusz w sprawie absolutorium, według których – zdaniem dyrektorów generalnych – nastąpił duży postęp w realizacji działań przez nich podjętych: do końca 2010 r. dyrektorzy uznali 51 działań za w pełni ukończone (w tym wszystkie 4 działania o determinującym charakterze), 31 działań za częściowo ukończone, podczas gdy w przypadku 6 działań większość pracy wciąż pozostaje do wykonania; wnioskuje jednak o włączenie do najbliższego sprawozdania rocznego audytora wewnętrznego oceny i autoryzacji tych samodzielnych ocen; zwraca się także do sekretarza generalnego o składanie co sześć miesięcy sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej w sprawie wszelkich niezakończonych działań;
4. przypomina, że dotyczy to przede wszystkim DG ITEC, w której 22 działania pozostały nieukończone; zauważa z satysfakcją, że, według audytora wewnętrznego, Dyrekcja ds. Technologii Informacyjnych w ramach DG ITEC zakończyła 19 z 22 otwartych działań oraz dokonała znacznych postępów w trakcie tej operacji w zakresie rozwoju jej systemu kontroli; zachęca wszystkie dyrekcje generalne do kontynuowania starań na rzecz usprawnienia ich odnośnych procedur zarządzania i kontroli; wzywa audytora wewnętrznego do ustalenia ściślejszego harmonogramu dla działań, które mają zostać wdrożone;
5. zauważa, że 2009 r. był pierwszym rokiem wdrożenia statutu posła do Parlamentu Europejskiego i statutu akredytowanych asystentów parlamentarnych; odnotowuje wystąpienie pewnej liczby początkowych problemów z przepisami wykonawczymi do statutu asystenta, z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt, że tymczasowa grupa ds. oceny statutu posła i statutu asystenta powołana w ramach Prezydium zaproponowała zmiany w przepisach wykonawczych do statutu posła dotyczące: (i) wyjazdów posłów; (ii) ubezpieczenia zdrowotnego posłów i zwrotu kosztów opieki medycznej; (iii) wyjazdów służbowych asystentów; (iv) okresu obowiązywania i odnawiania umów zawieranych z asystentami; (v) szkoleń zawodowych asystentów; oraz (vi) przepisów dotyczących stażystów posłów, a także innych zmian w statucie asystenta, zwłaszcza dotyczących (i) korzystania z dodatków na pomoc parlamentarną i na pokrycie kosztów ogólnych; (ii) płatników; oraz (iii) przeglądu procedury składania zażaleń i odwołań przez posłów; podkreśla, że zmiany te powinny zostać wprowadzone najpóźniej do dnia 30 listopada 2011 r.;
6. zauważa, że obecne zasady wypłaty dodatku na pokrycie kosztów ogólnych, które przewidują przelew środków na prywatny rachunek posła, lecz nie wymagają udokumentowania wydatków, spowodowały rozłam między tymi posłami, którzy w pełni rozliczają się z wydatków i publikują szczegóły rozliczenia, oraz tych, którzy nie stosują takich przejrzystych procedur i ryzykują oskarżeniem o wykorzystywanie części dodatku jako dodatkowe źródło własnych dochodów; wzywa sekretarza generalnego do zaproponowania porozumień dla zagwarantowania, że przyznawanie dodatku jest we wszystkich przypadkach przejrzyste, a dodatek został wykorzystany na zakładane cele;
7. zauważa znaczny wzrost obciążenia pracą odnotowany przez administrację w związku z wejściem w życie nowych statutów; zauważa z zaniepokojeniem bardziej skomplikowaną procedurę dotyczącą wyjazdów akredytowanych asystentów poza trzy miejsca pracy i uważa, że mimo znacznego wzrostu liczby personelu brakuje pracowników do obsługi posłów i asystentów oraz w związku z tym wnioskuje o przegrupowanie przez administrację dodatkowego personelu w celu sprostania zwiększonemu obciążeniu pracą; wnioskuje ponadto o dokonanie i przekazanie odpowiednim komisjom do dnia 30 września 2011 r. kompleksowej oceny obejmującej zmiany w zakresie personelu i sytuacji odnośnie do wydatków we wszystkich odnośnych obszarach, i dotyczącej doświadczeń zdobytych

(1) Dz.U. L 252 z 25.9.2010, s. 3.

dzięki wdrożeniu obu statutów po pierwszym pełnym roku ich obowiązywania, wraz z planem działania i oceną skutków finansowych dla budżetu Parlamentu, uwzględniając plany mające na celu zapewnienie dodatkowej powierzchni biurowej;

8. zauważa z zadowoleniem usprawnienie zarządzania w służbach Parlamentu; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności decyzję Prezydium z dnia 1 kwietnia 2009 r. w sprawie restrukturyzacji od dnia 1 stycznia 2010 r. Dyrekcji Generalnej ds. Personelu oraz decyzję w sprawie restrukturyzacji i wzmocnienia Dyrekcji Generalnej ds. Infrastruktury i Logistyki z myślą o umożliwieniu jej natychmiastowego podjęcia prac w celu poprawy stanu budynków Parlamentu;
9. odnotowuje przyjęcie przez Prezydium w dniu 24 marca 2010 r. długo oczekiwanej średniookresowej strategii dotyczącej sektora IT i budynków, a także oczekuje, że strategia dotycząca budynków będzie przedmiotem lepszej współpracy międzyinstytucjonalnej oraz że będą regularnie przeprowadzane konsultacje z mieszkańcami tych okolic;
10. zauważa w szczególności średnio- i długoterminową politykę w zakresie nieruchomości (strategia dotycząca budynków) uwzględniającą zwiększoną Traktatem z Lizbony odpowiedzialność Parlamentu, przepisy regulujące przydział powierzchni biurowej i potrzebę zapewnienia biur niektórym pracownikom zewnętrznym oraz konieczność konserwacji/renowacji budynków; wzywa ponadto do przedstawienia szczegółowego sprawozdania na temat potrzeb lokalowych w przyszłości oraz źródła pochodzenia środków na ten cel; apeluje ponadto do sekretarza generalnego o przeprowadzenie negocjacji z belgijskimi władzami w celu zmniejszenia dodatkowej prowizji (33 %) płatnej w przypadku nabycia przez Parlament „państwowych” nieruchomości;
11. zauważa z zadowoleniem usprawnienie zarządzania technologiami informacyjnymi i komunikacyjnymi (TIK) w Parlamencie, planowane powszechne korzystanie z oprogramowania typu open source oraz fakt, że pilne opracowanie rozwiązań informatycznych celem wsparcia zarówno procedur udzielania zamówień, jak i zarządzania umowami, zostało uwzględnione w niedawno przyjętej strategii TIK, a także konieczność:
  - jasnego przedstawienia specyfikacji technicznej na początku każdego projektu,
  - utworzenia kompleksowego systemu informacji zarządczej,
  - unikania zbyt częstego outsourcingu usług TIK,
  - jasnego podziału obowiązków w dziedzinie programowania i konserwacji, a także
  - znalezienia dodatkowych zasobów w DG ITEC w celu ściślejszej kontroli nad projektami;
12. domaga się, aby wszyscy posłowie do Parlamentu Europejskiego otrzymali kopie kluczowych strategii politycznych przyjętych przez Prezydium w czasie bieżącej kadencji parlamentarnej, takich jak na przykład:
  - strategia dotycząca budynków,
  - strategia TIK,
  - plan działań komunikacyjnych,oraz aby otrzymywali tego rodzaju dokumenty w przyszłości;
13. wzywa Prezydium do przekazania wszystkim posłom do Parlamentu Europejskiego projektów dokumentów dotyczących najważniejszych tematów będących przedmiotem powszechnego zainteresowania w celu ułatwienia debat w grupach politycznych, zanim podjęte zostaną ostateczne decyzje;

Główne dalsze wyzwania

Bezpieczeństwo

14. potępia trzecią, kolejną kradzież w budynkach PE, które powinny być miejscem bezpiecznym; zdecydowanie sprzeciwia się oczywistym lukom w zakresie bezpieczeństwa w Parlamencie; wzywa administrację PE do przeniesienia kierownika odpowiedzialnego za bezpieczeństwo do innych zadań;
15. wyraża zdumienie, że w służbie ochrony Parlamentu zatrudnionych jest około 900 osób, w tym większość jako zewnętrzny personel kontraktowy, i zwraca także uwagę na stały wzrost całkowitych kosztów ochrony (około 43 000 000 EUR w 2009 r.); wnioskuje, w świetle niedawnych incydentów związanych z bezpieczeństwem, o dokonanie restrukturyzacji tych służb w celu zwiększenia ich wydajności; zdecydowanie sugeruje, aby dwóch głównych umów dotyczących usług w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i technicznego nie zawierano z tą samą firmą, jak ma to obecnie miejsce;

16. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym ustanowienie od dnia 1 stycznia 2010 r. nowej dyirekcji odpowiedzialnej za bezpieczeństwo i zwraca się do nowo powołanej dyirekcji o przeprowadzenie dogłębnego przeglądu polityki bezpieczeństwa Parlamentu i opracowanie propozycji dotyczących przyjęcia rozwiązań służących bezpieczeństwu Parlamentu, które będą w większym stopniu oparte o technologię i tańsze, pozwalając na znaczne oszczędności pod względem personelu, oraz chciałby, aby informowano go o czynionych postępach;
17. uważa, że nowa polityka bezpieczeństwa powinna mieć na celu osiągnięcie racjonalnej pod względem kosztów równowagi pomiędzy personelem wewnętrznym i pracownikami zewnętrznymi a względami bezpieczeństwa, z jednej strony, oraz łatwością dostępu i otwartością, z drugiej strony, aby umożliwić Parlamentowi pozostanie w jak najwyższym stopniu instytucją otwartą i łatwo dostępną; podkreśla ponadto, że zwiększenie ochrony za pomocą kamer wideo nie jest właściwym sposobem postępowania;
18. zauważa, że sytuacja, w której posłowie mogą wchodzić do budynków i wychodzić z nich bez przedstawiania swoich identyfikatorów do kontroli elektronicznej, jest dzisiaj jednym ze słabych punktów bezpieczeństwa Parlamentu; uważa, że posłowie powinni mieć obowiązek okazywania identyfikatorów przy wchodzeniu i wychodzeniu z Parlamentu;
19. zauważa, że procedura dotycząca rejestrowania gości posłów jest powolna i kłopotliwa w porównaniu z procedurami Komisji Europejskiej i wielu parlamentów krajowych, w których bezpieczeństwo jest równie ważne, oraz że powoduje ona niepotrzebne opóźnienia i niedogodności dla gości, posłów i ich asystentów; zwraca się do sekretarza generalnego o przeanalizowanie praktyk stosowanych w innych parlamentach i zalecenie na tej podstawie usprawnionych procedur;
20. podkreśla potrzebę jasnej strategii bezpieczeństwa oferującej inteligentną, wygodną i jak najnowocześniejszą służbę ochrony obejmującą następujące ewentualności:
  - (i) elektroniczny podpis dla posłów (zamiast obecnego przestarzałego i kosztownego systemu podpisów na wydruku, w którym dane są ręcznie wpisywane przez personel), przy jednoczesnym dopilnowaniu, by nowy system nie umożliwiał nadużyć; zwraca się w związku z tym do sekretarza generalnego o przedstawienie do dnia 30 września 2011 r. różnych propozycji na rzecz skutecznego systemu podpisów, z uwzględnieniem możliwości wprowadzenia godzin otwarcia listy;
  - (ii) rozwiązania techniczne umożliwiające personelowi ochrony skuteczne radzenie sobie z nieprzewidywanymi sytuacjami dzięki dostarczaniu im wiarygodnych danych dotyczących liczby i tożsamości osób znajdujących się w budynkach Parlamentu;
  - (iii) aktualny plan zarządzania kryzysowego;
  - (iv) zinternalizowany system akredytacji gości w celu zapewniania lepszej i spójnej obsługi;
21. odnotowuje dużą liczbę kamer zainstalowanych w trzech miejscach pracy Parlamentu⁽¹⁾; zwraca się do sekretarza generalnego o przedłożenie Komisji Kontroli Budżetowej do dnia 30 czerwca 2011 r. szczegółowych informacji na temat:
  - (i) sposobu wykorzystania nagrań wideo;
  - (ii) czasu ich przechowywania;
  - (iii) kto ma dostęp do nagrań; a także
  - (iv) czy liczne kamery i wideomonitorowanie pomogły w zapobieganiu kradzieżom, wykrywaniu ich lub rozwiązywaniu bądź, bardziej ogólnie, w jaki sposób przyczyniły się do podniesienia poziomu bezpieczeństwa w Parlamencie;
22. zauważa z zaniepokojeniem rosnące trudności, jakie napotykają posłowie i personel wykonujący swą pracę, spowodowane przez dużą liczbę grup odwiedzających, które wchodzi do pomieszczeń służbowych w budynkach Parlamentu, które nie były pierwotnie przewidziane jako miejsca dostępne dla odwiedzających; wnioskuje, aby kwestorzy zastosowali z większą surowością odpowiednie przepisy, zwłaszcza w okresach dużego obciążenia pracą;

(1) 1 001 kamer w Brukseli, 238 w Luksemburgu i 364 w Strasburgu.

23. ubolewa nad brakiem bezpieczeństwa w okolicy Parlamentu i jest zdania, że poprawa komunikacji i współpracy z lokalną policją pozwoli na wydajniejsze wykorzystanie zasobów; zachęca instytucje do osiągnięcia porozumienia z belgijskimi władzami w sprawie poprawy stanu bezpieczeństwa w dzielnicy unijnej w Brukseli za pomocą, między innymi, zwiększenia liczby patroli policyjnych;

Rotacja na stanowiskach pracy

24. żąda udzielenia informacji na temat wszelkich odstępstw od zwyczajowej praktyki rotacji na stanowiskach pracy najpóźniej po siedmiu latach na tym samym stanowisku, a w szczególności w przypadku osób na tzw. „stanowiskach newralgicznych”;

Internalizacja kontra eksternalizacja

25. zauważa z wielkim zaniepokojeniem wysoką liczbę (około 990) pracowników zewnętrznych pracujących w budynkach Parlamentu; uważa, że konieczność ulokowania tych osób w Parlamencie powinna zostać zapisana w oryginalnej specyfikacji oraz że poszczególne służby powinny należycie uzasadnić powód, dla którego powinny posiadać zewnętrznego eksperta IT lub eksperta budowlanego na miejscu; jest zdania, że należy w większym stopniu wykorzystywać biura typu open space;
26. ubolewa nad nadmiernym uzależnieniem od ekspertów zewnętrznych (technicznych), zwłaszcza w zakresie IT i w kwestii nieruchomości, co prowadzi do braku równowagi strukturalnej pomiędzy wewnętrznymi i zewnętrznymi zasobami, i apeluje o uzyskanie racjonalnej pod względem kosztów równowagi pomiędzy kompetencjami zewnętrznymi i wewnętrznymi w każdej dziedzinie działalności parlamentarnej; uważa zatem, że należy przeprowadzić analizę kosztów i korzyści, aby zastosować ją przy podejmowaniu decyzji dotyczących zleceń na wykonanie zewnętrznej ekspertyzy;

Polityka dotycząca nieruchomości

27. podkreśla konieczność dążenia do uzyskania wewnętrznych i wysokiej jakości kompetencji w zakresie nieruchomości, co ma duże znaczenie, jeśli chcemy znacząco poprawić planowanie i nabywanie oraz długoterminowy najem budynków dla Parlamentu w przyszłości; podkreśla zasadnicze znaczenie ściślejszej współpracy międzyinstytucjonalnej;
28. zwraca się o oszacowanie strat zaistniałych w związku ze sprzedażem Komitetowi Regionów starego budynku Parlamentu w Brukseli, z uwzględnieniem ceny za metr kwadratowy, które są obecnie nabywane lub najmowane;
29. wzywa sekretarza generalnego, aby przeprowadził wraz z DG INLO i wszystkimi pozostałymi dyrekcjami generalnymi pogłębioną analizę aktualnego wykorzystania budynków Parlamentu oraz zapotrzebowania na przepisy mające zastosowanie do wszystkich kategorii użytkowników oraz do opracowania, w pierwszej kolejności, jednej i wiarygodnej bazy danych zawierającej wszystkie istotne informacje o wszystkich osobach ulokowanych w budynkach Parlamentu; odnotowuje, że decyzja Prezydium w sprawie średnio- i długoterminowej polityki w zakresie nieruchomości stanowi dobry punkt wyjścia w tym zakresie; wzywa DG INLO do dokładnego wdrożenia planu działania uzgodnionego z audytorem wewnętrznym; wzywa do przeprowadzenia analizy porównującej koszty inwestycji, obsługi kapitału i utrzymania z aktualnymi cenami wynajmu powierzchni biurowych w dzielnicy europejskiej w Brukseli, na podstawie metra kwadratowego zajmowanej powierzchni biurowej; postuluje, aby przed zakupem kolejnych budynków biurowych oceniano ich wartość metodą dyskontowania przepływów pieniężnych (DCF);
30. odnotowuje, że drugi żłobek w Brukseli jest projektem priorytetowym i wymaga w związku z tym nowej powierzchni; zwraca się, w kontekście nowych powierzchni biurowych, o przeprowadzenie ankiety wśród posłów, by ocenić, czy uważają oni, że zatrudnienie dodatkowych asystentów wiąże się z koniecznością zapewnienia drugiego pokoju biurowego;
31. uważa za wskazane, aby budynki Parlamentu znajdowały się w bliskiej odległości; przypomina jednak, że preferencja ta jest sprzeczna z faktem istnienia trzech oficjalnych miejsc pracy Parlamentu; w tym kontekście podkreśla, że w bezpośrednim sąsiedztwie Parlamentu Europejskiego w Brukseli dostępna do wynajęcia jest wystarczająca powierzchnia biurowa, która zaspokoiłaby zapotrzebowanie na powierzchnię biurową w średnim okresie i jednocześnie spełniałaby cele Parlamentu w zakresie finansowej i operacyjnej efektywności oraz środowiska;
32. zachęca administrację PE do wynegocjowania porozumienia międzyinstytucjonalnego z Komisją w sprawie finansowych zasad zakupu „domów europejskich” (biur informacyjnych PE), w którym zamieści się jasno sformułowane akapity dotyczące obniżania kosztów;

Sektor technologii informacyjnych i komunikacyjnych (TIK)

33. z zadowoleniem przyjmuje bardziej usystematyzowane podejście do technologii informacyjnej i komunikacyjnej i opracowanie kompleksowej strategii w tej dziedzinie; przychylnie odnosi się do zobowiązania się przez administrację w odpowiedziach na kwestionariusz do przeprowadzenia badania na temat możliwości zastąpienia personelu zewnętrznego;
34. podkreśla, w nawiązaniu do procesu rozwoju aplikacji IT, problem strukturalny jaki stanowi wysoki stopień uzależnienia od ekspertów zewnętrznych, który stwarza poważne prawne i operacyjne zagrożenie; popiera w związku z tym potrzebę znacznych zmian w systemach zarządzania i kontroli Dyrekcji ds. Technologii Informacyjnych, w tym większego udziału pozostałych dyrekcji generalnych na wcześniejszych etapach we wszystkich aspektach rozwoju aplikacji, dzięki czemu wzrośnie identyfikacja użytkowników z projektami i ich poczucie odpowiedzialności za wyniki projektów;
35. wzywa zatem DG ITEC do starannego wdrożenia planu działań uzgodnionego z audytorem wewnętrznym i do dążenia do osiągnięcia odpowiednich proporcji między personelem Parlamentu a personelem zewnętrznym, a także właściwej równowagi między wewnętrznym tworzeniem aplikacji a zawieraniem umów o dostarczenie gotowych produktów; odnotowuje brak wykwalifikowanych kandydatów na listach EPSO w dziedzinie bezpieczeństwa IT; popiera także sugestie, aby pilnie zorganizować oddzielne konkursy AD 7 w tej dziedzinie;
36. jest oburzony zwracaniem ogromnych kosztów związanych z roamingiem danych pracownikom, którzy nie zwracają uwagi na wzrost kosztów połączeń wykonywanych ze Strasburga lub z innych miejsc niż Bruksela; wzywa kierownictwo IT do stworzenia narzędzia kontroli, które pozwoliłoby zapobiegać niezwykle wysokim kosztom dzięki wykrywaniu ich nagłego wzrostu na wczesnym etapie;
37. zwraca uwagę na fakt, że coraz częściej, wykorzystując firmy zewnętrzne w celu realizacji projektów IT, Parlament – co jest poza tym niekorzystne z finansowego punktu widzenia – ponosi ryzyko utraty ważnych elementów wiedzy specjalistycznej, a także zdolności zarządzania i nadzorowania projektów realizowanych przez wykonawców zewnętrznych; apeluje ponadto o to, by decyzje o skorzystaniu z usług zewnętrznych przedsiębiorstw były podejmowane na podstawie analizy opłacalności; poza tym, w związku z coraz większą rolą i znaczeniem technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) w pracy Parlamentu Europejskiego, uważa, że należy zwiększyć rolę zarządzania ICT i podnieść jego poziom, by zapewnić również wyższy poziom ochrony; zdecydowanie wzywa DG ITEC do udzielenia informacji na temat kosztów eksteralizacji centrów informatycznych w porównaniu z poniesionymi uprzednio kosztami ujętymi w sprawozdaniu z działalności za rok 2010;

Wyjątkowe procedury negocjacyjne

38. przypomina o swej opinii, wyrażonej w rezolucji z dnia 5 maja 2010 r., że wzrost liczby i odsetka wyjątkowych procedur negocjacyjnych zarejestrowanych w latach 2007–2008 wyraźnie zobowiązuje urzędników do zatwierdzających do podjęcia działań w celu odwrócenia tej tendencji, oraz przypomina zwrócone do sekretarza generalnego wezwanie do złożenia do dnia 1 września 2010 r. sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej w sprawie podjętych działań;
39. jest zaniepokojony wciąż rosnącą liczbą wyjątkowych procedur negocjacyjnych i ponawia apel do sekretarza generalnego i delegowanych urzędników zatwierdzających o podjęcie wydajnych i skutecznych działań w celu odwrócenia tego trendu i o przedłożenie sprawozdania właściwej komisji do dnia 30 września 2011 r. w sprawie podjętych działań; ponadto wzywa administrację do kontynuowania ścisłej kontroli tych procedur, w szczególności w odniesieniu do ewentualnych konfliktów interesów, oraz do nakładania większych, odstraszących sankcji w razie wykrycia jakichkolwiek nieprawidłowości;

Regulamin

40. zauważa, że wewnętrzna organizacja i podział kompetencji między wewnętrznymi strukturami Parlamentu jest określona w regulaminie Parlamentu; podkreśla, że jest to kluczowy element demokratycznej procedury dobrego stanowienia prawa;
41. jest zdania, że możliwość składania pytań pisemnych skierowanych do innych instytucji wymaga poprawy dzięki zapewnieniu każdej instytucji odpowiednich formularzy, jak również dzięki dostosowaniu Regulaminu Parlamentu;

Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami

42. stwierdza, że w 2009 r. Parlament uzyskał przychody w wysokości 141 250 059 EUR (w 2008 r. 151 054 374 EUR), w tym 27 576 932 EUR jako dochód przeznaczony na określony cel;

Prezentacja rachunków Parlamentu

43. odnotowuje następujące dane liczbowe, na podstawie których zostały zamknięte rachunki Parlamentu za rok budżetowy 2009:

(w EUR)

a) Dostępne środki	
środki na rok 2009:	1 529 970 930
środki przeniesione nieautomatycznie z roku budżetowego 2008:	8 315 729
środki przeniesione automatycznie z roku budżetowego 2008:	196 133 738
środki odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel na 2009 r.:	27 576 932
środki odpowiadające dochodom przeznaczonym na określony cel na 2008 r.:	36 808 922
Ogółem:	1 798 806 251
b) Wykorzystanie środków w roku budżetowym 2009	
zobowiązania:	1 670 143 804
dokonane płatności:	1 466 075 267
środki automatycznie przeniesione na następny rok, w tym środki wynikające z dochodu przeznaczonych na określony cel:	201 826 738
środki przeniesione nieautomatycznie na następny rok	10 100 000
środki anulowane:	120 804 246
c) Wpływy do budżetu	
otrzymane w 2009 r.:	141 250 059
d) Całkowity bilans na dzień 31 grudnia 2009 r.	1 709 216 709

44. uważa, że należy utworzyć dodatkową kolumnę w tabeli zawierającej właściwe dane z poprzedniego roku w celu zapewnienia większej przejrzystości i ułatwienia dokonywania porównań;
45. zauważa z zadowoleniem, że w roku 2009 po raz pierwszy nie nastąpiło przesunięcie niewykorzystanych środków pod koniec roku budżetowego, po kilku latach, w których korzystano z tej możliwości (głównie w celu zakupu budynków przez wypłatę zaliczki z tytułu rocznego najmu), co oznacza, że planowanie i dyscyplina budżetowa uległy poprawie i jest to godne pochwały; zachęca administrację do postawienia sobie tego za cel także w przyszłości i do unikania, w miarę możliwości, korzystania z przesunięć niewykorzystanych środków;

Poświadczenie wiarygodności przez sekretarza generalnego

46. z zadowoleniem przyjmuje poświadczenie wydane w dniu 2 lipca 2010 r. przez sekretarza generalnego, występującego w charakterze głównego delegowanego urzędnika zatwierdzającego, w odniesieniu do sprawozdań rocznych z działalności urzędników zatwierdzających za 2009 r., w którym stwierdza, że ma wystarczającą pewność, że budżet Parlamentu Europejskiego został wykonany zgodnie z zasadami dobrego zarządzania finansowego oraz że stosowany system kontroli daje niezbędne gwarancje legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń;

Sprawozdania z działalności dyrektorów generalnych

47. odnotowuje, że obecnie każdy dyrektor generalny (delegowani urzędnicy zatwierdzający) przygotowuje własne roczne sprawozdanie z działalności oraz że nie przyjmuje się ani nie zatwierdza ogólnego sprawozdania z działalności całej instytucji; zachęca sekretarza generalnego do rozważenia ewentualności opublikowania bardziej czytelnej i skonsolidowanej wersji (streszczenia) rocznych sprawozdań z działalności za rok 2010 w ramach procedury absolutorium, wzorem innych instytucji, upewniając

się jednocześnie, że załączniki do sprawozdań nie są skanowane lecz przesyłane do ściągnięcia, aby umożliwić wyszukiwanie elektroniczne; jest zdania, że sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami to nie to samo co sugerowana synteza rocznych sprawozdań rocznych;

48. zauważa, że art. 8 ust. 4–7 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu stanowi, że delegowany urzędnik zatwierdzający składa sprawozdanie głównemu delegowanemu urzędnikowi zatwierdzającemu z wykonania obowiązków w postaci trzech sprawozdań w ciągu roku (pierwsze na początku roku budżetowego, drugie dnia 15 czerwca i trzecie dnia 15 października), a oprócz tego także roczne sprawozdanie z działalności za rok ubiegły; opowiada się za redukcją tego uciążliwego obowiązku sprawozdawczości i uproszczeniem, tak aby dyrekcje generalne przygotowywały tylko jedną wersję rocznego sprawozdania z działalności;
49. podkreśla jednak, że uproszczenie obowiązku sprawozdawczości spoczywającego na delegowanym urzędniku zatwierdzającym nie powinno umniejszać zobowiązania do informowania głównego delegowanego urzędnika zatwierdzającego o wszelkich istotnych transakcjach mogących powodować skutki finansowe dla budżetu lub o wszelkich istotnych zdarzeniach, które mogą podważyć prawidłowe zarządzanie środkami lub zagrozić realizacji ustalonych celów;
50. zauważa pewne wady w sprawozdawczości dotyczące minimalnych standardów kontroli wewnętrznej w rocznych sprawozdaniach z działalności; proponuje, w celu poprawy sprawozdawczości, dokonanie przeglądu tych standardów i ustanowienie zintegrowanego systemu sprawozdawczości wewnętrznej;
51. ponawia swój wniosek ⁽¹⁾, aby sekretarz generalny poinformował Komisję Kontroli Budżetowej o konkretnych środkach – w tym terminach ich wdrożenia – jakie podjął lub podejmie celem wzmocnienia wewnętrznego systemu kontroli Parlamentu; przypomina, że informacje te miały być dostarczone do dnia 31 grudnia 2010 r.;
52. sugeruje, aby w celu zwiększenia przejrzystości w Parlamencie na wewnętrznej stronie internetowej udostępniano deklaracje celów, program prac i strukturę jednostek administracyjnych, w tym działów i służb, wzorem Komisji;
53. odnotowuje, że uzyskanie informacji na temat faktycznego przepływu lub wykorzystania środków z różnych pozycji budżetowych wymaga ogromnego dodatkowego wysiłku ze strony państw członkowskich i ogółu społeczeństwa, dlatego też – z myślą o większej przejrzystości – proponuje utworzenie łatwego w obsłudze narzędzia internetowego, które pokazywałoby przepływy środków nie tylko w postaci danych liczbowych, lecz również różnej wielkości linii, które odzwierciedlałyby te przepływy i wiązałyby ze sobą poszczególne elementy łańcucha na wielu różnych poziomach działania, tak aby możliwa była łatwa identyfikacja przepływów środków i ich prześledzenie do możliwie najbardziej precyzyjnego poziomu wykorzystania środków, przy uwzględnieniu ochrony prywatności;

Sprawozdanie roczne z udzielonych zamówień

54. odnotowuje, że w oparciu o informacje uzyskane z wydziałów zatwierdzających centralne służby sporządziły sprawozdanie roczne ⁽²⁾ dla władzy budżetowej na temat zamówień udzielonych w 2009 r. oraz przedstawiły następujący podział wszystkich zamówień udzielonych w 2009 i 2008 r.:

Rodzaj umowy	2009		2008	
	Numer	Odsetek	Numer	Odsetek
Usługi	157	62 %	241	67 %
Dostawy	56	22 %	59	17 %
Roboty	34	14 %	44	12 %
Budynki	5	2 %	15	4 %
Ogółem	252	100 %	359	100 %

⁽¹⁾ Punkt 61 rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. (Dz.U. L 252 z 25.9.2010, s. 11).

⁽²⁾ Dostępne na stronie: <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201009/20100901ATT80830/20100901ATT80830FR.pdf>

Rodzaj umowy	2009		2008	
	Wartość (euro)	Odsetek	Wartość (euro)	Odsetek
Usługi	415 344 963	75 %	454 987 532	67 %
Dostawy	34 980 727	6 %	22 868 681	3 %
Roboty	36 045 314	6 %	81 247 056	12 %
Budynki	70 394 138	13 %	123 429 315	18 %
Ogółem	556 765 142	100 %	682 532 584	100 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie zamówień udzielonych przez Parlament Europejski, 2009, s. 3–4).

55. podkreśla, że wartość umów w sprawie zamówień stanowi w przybliżeniu jedną trzecią całego budżetu Parlamentu i że zamówienia publiczne są dziedziną najbardziej narażoną na niegospodarność, nadużycia i korupcję; dlatego też ponawia prośbę o regularną ocenę systemów zamówień, a w szczególności o wykonywanie wewnętrznych kontroli umów zawartych w ramach procedur negocjacyjnych i ograniczonych;
56. zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie informacji, czy zwiększenie limitu z 25 000 EUR na 60 000 EUR w 2007 r. dla zamówień o niskiej wartości ułatwiło dostęp małym firmom zgodnie z intencjami bez osłabiania kontroli procesu udzielania zamówień; zauważa, że umowy te stanowiły zaledwie 0,76 % wartości, lecz 39,29 % liczby wszystkich zawartych umów;
57. odnotowuje następujące rozbieżności umów przyznanych w 2009 i 2008 r. według rodzaju wykorzystanych procedur:

Rodzaj procedury	2009		2008	
	Numer	Odsetek	Numer	Odsetek
Otwarta	73	29 %	126	35 %
Ograniczona	13	5 %	14	4 %
Negocjacyjna	166	66 %	219	61 %
Ogółem	252	100 %	359	100 %

Rodzaj procedury	2009		2008	
	Wartość (euro)	Odsetek	Wartość (euro)	Odsetek
Otwarta	415 996 418	75 %	345 415 316	51 %
Ograniczona	9 458 434	2 %	139 782 362	20 %
Negocjacyjna	131 310 290	23 %	197 334 906	29 %
Ogółem	556 765 142	100 %	682 532 584	100 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie umów przyznanych przez Parlament Europejski, 2009, s. 5).

Wyjątkowe procedury negocjacyjne

58. zauważa w szczególności stały wzrost w 2009 r. (choć w wolniejszym tempie niż w 2008 r., jeśli dokonać porównania z 2007 r.) liczby wyjątkowych procedur negocjacyjnych, co pokazuje następująca analiza; spodziewa się znacznego odwrócenia się tego trendu w nadchodzących latach:

Dyrekcja generalna	2009		2008	
	Numer	% ogółu zamówień DG	Numer	% ogółu zamówień DG
DG PRES (oprócz Dyr. TI)	14	53,85 %	8	44,44 %
DG IPOL	0	0,00 %	0	0,00 %
DG EXPO	1	50,00 %	3	75,00 %
DG COMM (oprócz Dyr. ds. Biblioteki)	29	42,03 %	16	16,00 %
DG PERS	1	16,67 %	0	0,00 %
DG INLO (oprócz Dyr. Tłumaczeń Ustnych)	37	38,14 %	36	34,95 %
DG INTE (dawniej Dyr. Tłumaczeń Ustnych)	3	21,43 %	9	56,25 %
DG TRAD (oprócz Dyr. ds. Publikacji)	0	0,00 %	0	0,00 %
DG ITEC (przedtem Dyrekcja ds. Publikacji i Dyrekcja ds. IT)	4	36,36 %	9	56,25 %
DG FINS	0	0,00 %	0	0,00 %
Dział Prawny	0	0,00 %	0	0,00 %
Parlament, ogółem	89	35,32 %	81	22,56 %

(Roczne sprawozdanie w sprawie umów przyznanych przez Parlament Europejski, 2009, s. 9).

Sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za rok 2009

Ogólne wnioski

59. zauważa, że kontrola Trybunału Obrachunkowego wykazała brak istotnych błędów w ogóle płatności i że Trybunał Obrachunkowy nie stwierdził poważnych niedociągnięć przy ocenie zgodności systemu kontroli i nadzoru z rozporządzeniem finansowym;

Zatrudnianie pracowników czasowych i kontraktowych

60. odnotowuje wnioski Trybunału Obrachunkowego wskazujące na to, że w 5 z 20 przypadków nie dostarczono dokumentów poświadczających zgodność z przepisami dotyczącymi kwalifikowania personelu jako pracowników czasowych lub kontraktowych, spełnienie wymogów językowych, wymogu uregulowanego stosunku do służby wojskowej i innych obowiązków; odnotowuje odpowiedź udzieloną przez Parlament w ramach procedury kontradyktoryjności wobec Trybunału Obrachunkowego;

Świadczenia wypłacane pracownikom

61. Trybunał Obrachunkowy stwierdził⁽¹⁾, że w 16 z 30 przypadków informacje dostępne służbom Parlamentu i mające na celu zagwarantowanie, że świadczenia przewidziane w regulaminie pracowniczym są wypłacane pracownikom zgodnie z obowiązującymi przepisami wspólnotowymi i prawem krajowym, nie były aktualne; zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że istnieje w związku z tym ryzyko dokonania nieprawidłowych lub nienależnych płatności, jeżeli okoliczności dotyczące danej osoby uległy zmianie;
62. zauważa z zadowoleniem odpowiedź administracji Parlamentu w tym zakresie i rozpoczęcie w roku 2009 kampanii mającej na celu sprawdzenie, czy wypłacanie dodatku na gospodarstwo domowe pracownikom niemającym dzieci na utrzymaniu jest wciąż uzasadnione, oraz przeprowadzanie obecnie przez instytucję regularnych kontroli sytuacji pracowników, która od roku 2010 została zautomatyzowana (poprzez elektroniczną kartotekę, tzw. *fiche électronique*), umożliwiając kontrolę danych osobowych i administracyjnych pracowników przynajmniej raz do roku;

⁽¹⁾ Punkt 9.14 sprawozdania rocznego za rok 2009 (Dz.U. C 303 z 9.11.2010, s. 199).

Organizacja i funkcjonowanie grup politycznych

63. zauważa, że art. 12 ust. 9 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu Parlamentu, przyjętych w dniu 27 kwietnia 2005 r., stanowi, że zakres działania audytora wewnętrznego nie obejmuje tych środków z budżetu Parlamentu, którymi gospodarują grupy polityczne; zauważa ponadto, że przepisy szczegółowe dotyczące wykorzystania tych środków wymagają od każdej grupy politycznej ustanowienia własnych wewnętrznych przepisów finansowych oraz wprowadzenia wewnętrznego systemu kontroli;
64. podkreśla, że wszystkie grupy polityczne muszą rokrocznie być przedmiotem audytu zewnętrznego i że muszą one przedstawić zaświadczenie z audytu zewnętrznego;
65. podkreśla, że za wprowadzenie systemu kontroli wewnętrznej odpowiadają grupy polityczne, a nie wewnętrzny audytor Parlamentu, oraz zwraca się do Prezydium o zasięgnięcie opinii grup politycznych w sprawie dalszego opracowania przepisów w sprawie audytu;
66. przychylnie odnosi się do faktu, że obliczenia środków do przeniesienia na kolejny okres dokonano w taki sam sposób jak w roku wyborów 2004, w którym w odniesieniu do zsumowanych danych dotyczących dwóch sześciomiesięcznych okresów zastosowano zasadę 50 %;

Działania sekretarza generalnego w następstwie rezolucji dotyczącej udzielenia absolutorium za rok 2008

67. z zadowoleniem zauważa wysoką jakość odpowiedzi pisemnych na rezolucję dotyczącą udzielenia absolutorium za rok 2008 udzielonych Komisji Kontroli Budżetowej w dniu 19 listopada 2010 r.; ubolewa jednak nad faktem, że odpowiedzi tych nie można było otrzymać przed rozpoczęciem procedury udzielania absolutorium za rok 2009; ma nadzieję, że wymiana poglądów między sekretarzem generalnym i Komisją Kontroli Budżetowej w ramach procedury udzielenia absolutorium odbędzie się przed końcem października 2011 r.;
68. ponawia swój apel zawarty w rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. o to, aby sekretarz generalny skontaktował się z pozostałymi instytucjami UE w celu stworzenia centralnej bazy danych prowadzonych przez nie badań, oraz o to, by badania te były również dostępne do wglądu szerszemu gronu użytkowników; zachęca sekretarza generalnego do zastosowania się do tego wymogu, w szczególności poprzez zaproponowanie Komisji stworzenia takiej centralnej bazy danych; domaga się należytych informacji o tej inicjatywie, tymczasem oczekuje, że badania przeprowadzone przez Parlament zostaną w całości opublikowane na stronach Parlamentu;
69. zauważa z zadowoleniem, że sekretarz generalny skierował do dyrektorów generalnych pismo, w którym przypomniał im o konieczności wdrożenia najważniejszych działań uzgodnionych między audytorem wewnętrznym i podlegającymi im służbami;
70. jest zadowolony z działań podjętych w następstwie krytycznych uwag zawartych w jej rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie udzielenia absolutorium, dotyczących obozów narciarskich organizowanych przez Komitet Pracowniczy; przypomina, że zgodnie z nowymi przepisami dofinansowanie ze środków Parlamentu przysługuje jedynie dzieciom urzędników do stopnia zaszerogowania AST 4 i że dofinansowanie zależy obecnie od liczby dzieci ⁽¹⁾;

Sprawozdanie roczne audytora wewnętrznego

71. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że ze skutkiem od dnia 1 września 2009 r. Służby Audytu Wewnętrznego podlegają, w celach administracyjnych, sekretarzowi generalnemu; z zadowoleniem zauważa, że ta poważna zmiana jest zgodna z normami zawodowymi w zakresie organizacyjnej niezależności Służb Audytu Wewnętrznego i zwiększa zarówno skuteczność wewnętrznej działalności kontrolnej, jak i postrzeżenie przez kontrolowane działy jej niezależnej i obiektywnej roli;
72. zauważa, że na posiedzeniu właściwej komisji w dniu 13 stycznia 2011 r. audytor wewnętrzny przedstawił sprawozdanie roczne i wyjaśnił, że w 2008 r. przeprowadził następujące prace kontrolne:
  - kontrole procedury udzielania zamówień publicznych w DG. ds. Urzędu Przewodniczącego, DG ds. Infrastruktury i Logistyki oraz w DG ds. Finansów, oraz kontrolę działań centralnych przewidzianych w sprawozdaniu z kontroli wewnętrznej nr 05/02 przyjętym w dniu 31 marca 2006 r.,
  - kontrola polityki w zakresie budynków: planowanie, ocena i zarządzanie w zakresie potrzeb lokalowych,
  - drugą kontrolę niezakończonych działań w zakresie kontroli rachunków zaliczkowych oraz zarządzania zasobami i budżetem w niektórych biurach informacyjnych,

(1) Protokół posiedzenia w dniu 19 kwietnia 2010 r., PE 439.765/BUR.

- trzecią kontrolę przeglądu systemu kontroli wewnętrznej instytucji,
  - kontrolę procesu rozwoju aplikacji IT, a także
  - kontrolę przeglądu dotacji dla europejskich partii politycznych i nowego przeglądu fundacji politycznych oraz stosowania przepisów dotyczących rezerw i przeniesienia nadwyżek;
73. odnotowuje i wspiera opinie audytora wewnętrznego w odniesieniu do:
- ogólnej konieczności poprawy przygotowywania i planowania procedur udzielania zamówień oraz wstępnej oceny potrzeb,
  - mimo poprawy centralnych wytycznych i wsparcia procedury udzielania zamówień, poszczególne służby nie korzystają systematycznie z użytecznych narzędzi i opracowanych modeli dokumentów,
  - faktu, że wciąż istnieje potrzeba pilnego opracowania narzędzi IT w celu wsparcia zarówno procedury udzielania zamówień, jak i zarządzania umowami,
  - potrzeby – stanowiącej warunek wstępny realizacji jakiegokolwiek projektu IT – obowiązkowego stosowania modeli procedur biznesowych przez odnośne służby, która pomoże zwiększyć wydajność i skuteczność wewnętrznych systemów kontroli tych służb i procedury zarządzania ryzykiem,
  - znaczenia ryzyka związanego z nadmierną zależnością od zewnętrznych usługodawców w zakresie doradztwa i specjalistycznej wiedzy technicznej;
74. jest zdania, że sprawozdania z audytu wewnętrznego należy udostępniać z zachowaniem szczególnych warunków członkom Komisji Kontroli Budżetowej; wzywa przewodniczącego tej komisji do uzgodnienia tych warunków z sekretarzem generalnym;

Urzędnik zarządzający ryzykiem

75. z zadowoleniem przyjmuje fakt objęcia stanowiska z dniem 1 czerwca 2010 r. przez urzędnika zarządzającego ryzykiem, który podlega bezpośrednio sekretarzowi generalnemu; rozumie, że nie ma możliwości pełnego obsadzenia stanowisk w roku 2011 i że oczekuje się, iż pierwszy profil ryzyka zostanie przedstawiony w pierwszej połowie 2011 r., a podejście i strategię zarządzania ryzykiem zostaną opracowane pod kierunkiem sekretarza generalnego do lata 2011 r.; oczekuje, że właściwa komisja Parlamentu będzie w pełni informowana o wszelkich nowych faktach i o strategicznym dokumencie dotyczącym zarządzania ryzykiem w Parlamencie oraz oczekuje na sprawozdanie roczne urzędnika zarządzającego ryzykiem dotyczące procedury udzielania absolutorium za rok 2010;
76. uważa, że nawet jeżeli ryzyko finansowe nie istnieje, to Parlament powinien za wszelką cenę dążyć do uniknięcia ryzyka utraty reputacji, do określenia strategicznego ryzyka (w szczególności w zakresie IT i budynków), do zapewnienia, że skuteczny system zarządzania ryzykiem to operacja na poziomie centralnym odbywająca się według uzgodnionej procedury służącej określeniu i ocenie ryzyka, do sformułowania i informowania o działaniach podjętych, by przeciwdziałać temu ryzyku oraz do zapewniania organów nadzoru i organów decyzyjnych o skuteczności zarządzania ryzykiem i stosowności wszystkich reakcji na zagrożenia, w tym kontroli wewnętrznych;
77. apeluje do sekretarza generalnego o utworzenie, przy wsparciu urzędnika zarządzającego ryzykiem, spójnego w całej instytucji podejścia do określania i zarządzania „wrażliwymi” stanowiskami;

ZARZĄDZANIE ADMINISTRACJĄ PARLAMENTU

DG ds. Urzędu Przewodniczącego

78. zauważa wysoki koszt środków służących zapobieganiu ewentualnemu rozprzestrzenianiu się grypy H1N1, wprowadzonych w okresie od połowy września 2009 r. do końca marca 2010 r., który wyniósł 1 261 000 EUR; podkreśla konieczność dokonania uprzedniej oceny liczby osób, które będą pragnęły się zaszczepić, przed zakupem szczepionek w przyszłości;

DG ds. Polityk Wewnętrznych (IPOL) i DG ds. Polityk Zewnętrznych (EXPO)

79. wskazuje na koszty delegacji parlamentarnych (DG EXPO) w roku 2009, które wyniosły 4 301 000 EUR;
80. podkreśla podstawowe znaczenie szczególnego zarządzania wiedzą, w szczególności w pracy komisji, oraz potrzebę trwałej i aktualnej wiedzy w ich dziedzinie działalności; przypomina o dużej liczbie nowo wybranych posłów w ostatnich kadencjach Parlamentu; zwraca się do Prezydium o rozważenie możliwości zapewnienia posłom dalszych specjalistycznych informacji i szkolenia, w tym specjalistycznych środków dla 18 nowych posłów⁽¹⁾ oraz dla przyszłych obserwatorów z Chorwacji;
81. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie systemu wsparcia bezpieczeństwa delegacji poza trzema miejscami pracy, którego głównym celem jest zapewnienie kierownictwu Parlamentu wszystkich istotnych informacji potrzebnych do udzielenia pomocy członkom delegacji w przypadku nadzwyczajnej sytuacji; podkreśla znaczenie czynnej 24 godziny na dobę infolinii alarmowej, stanowiska dyżurnego oficera bezpieczeństwa oraz odpowiedniego szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i spotkań informacyjnych nt. bezpieczeństwa, jak również utworzenia w przyszłości komórki kryzysowej; chciałby uzyskać informacje na temat całkowitego kosztu tej operacji;

DG ds. Komunikacji

82. zauważa, że w ramach zasobów ludzkich DG ds. Komunikacji dysponowała na dzień 31 grudnia 2009 r. 722 stanowiskami i posiadała budżet w wysokości 80 935 000 EUR; zwraca się o dokonanie przeglądu liczby i umiejscowienia stanowisk oraz o szczegółowe wyjaśnienie potrzeby istnienia tych stanowisk, obejmujące analizę wpływu i wyników przeprowadzoną przez DG ds. Komunikacji;
83. zadaje pytanie, czy DG potrzebuje Wydziału ds. Wyników Działalności i Zarządzania Strategicznego, jak również Wydziału ds. Polityki czy Wydziału ds. Zasobów; zwraca się do sekretarza generalnego, aby dokonał przeglądu tych struktur i rozważył, czy utworzenie takiego wydziału może być postrzegane jako początek procesu ustanawiania dużych i niepotrzebnych „gabinetów” dla dyrektora generalnego;
84. odnotowuje, że większość szefów biur informacyjnych Parlamentu podpisało się pod wspólnym pismem kwestionującym pewne aspekty zarządzania budżetem DG i zwraca się do sekretarza generalnego o zbadanie sytuacji oraz upewnienie się, czy utworzenie centralnych wydziałów w DG, takich jak Wydział ds. Wyników Działalności i Zarządzania Strategicznego czy Wydział ds. Polityki, nie powoduje odsunięcia pracowników od działań o podstawowym znaczeniu, takich jak zarządzanie budżetem, ze szkodą dla efektywności DG;
85. domaga się wyraźnego i przejrzystego podawania w pozycji budżetowej 3 2 4 2 szczegółów dotyczących konkretnych działań i powiązanych z nimi kosztów;

Wszechnica

86. ubolewa nad faktem bardzo dużego opóźnienia otwarcia Wszechnicy (pierwotnie przewidzianego na czas wyborów do PE w roku 2009) oraz niedostatecznego planowania i wsparcia ze strony administracji na początkowym etapie; zauważa, że obecnie otwarcie jest przewidywane na październik–listopad 2011 r.; ponawia swój wniosek o szczegółowe wyjaśnienie konkretnych przyczyn tak znacznego opóźnienia i wyraźnego wzrostu kosztów projektu, z uwzględnieniem szczegółowej analizy procedur przetargowych;
87. podkreśla potrzebę zapewnienia łatwego przejścia (korytarza) dla grup odwiedzających między Wszechnicą, salą posiedzeń plenarnych i przyszłym Domem Historii Europejskiej; zwraca się do sekretarza generalnego o dostarczenie Komisji Kontroli Budżetowej do dnia 30 września 2011 r. konkretnych planów wykonania takiego przejścia z uwzględnieniem szacowanego maksymalnego kosztu przedsięwzięcia;

Dom Historii Europejskiej

88. ubolewa nad tym, że decyzje dotyczące Domu Historii Europejskiej podjęte zostały tylko przez Prezydium Parlamentu; apeluje o włączenie właściwych komisji Parlamentu w dalsze decyzje dotyczące koncepcji Domu Historii Europejskiej; zachęca do dyskusji na temat możliwości organizowania

⁽¹⁾ W związku z ratyfikacją protokołu zmieniającego Protokół w sprawie postanowień przejściowych załączony do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Dz.U. C 263 z 29.9.2010, s. 1).

w pierwszej fazie wystaw w różnych miejscach w całej Europie; zwraca się o wypracowanie koncepcji Domu Historii Europejskiej jako odrębnego i niezależnego podmiotu prawnego o możliwie jak najmniejszym wpływie na budżet administracyjny Parlamentu;

89. pragnie uzyskać informacje na temat całkowitego kosztu utworzenia Domu Historii Europejskiej oraz zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie informacji na temat środków, jakie zostaną przedsięwzięte w przypadku obu projektów w odpowiedzi na spodziewany duży wzrost liczby odwiedzających, zarówno jeśli chodzi o miejsca parkingowe (autokary, samochody), jak i łatwy dostęp do esplanady (*la Dalle*);

Grupy odwiedzających

90. przypomina, aby koszty grup odwiedzających objętych dofinansowaniem były zwracane przewodniczącemu grupy oraz, aby Parlament przeprowadził analizę mającą na celu stwierdzenie, czy system zwrotu kosztów podróży oficjalnych grup odwiedzających jest odpowiedni w związku z różnymi miejscami wyjazdu i różnymi miejscami docelowymi wizyt;

Telewizja internetowa

91. ubolewa nad faktem, że EuroParlTV nie można uznać za udane przedsięwzięcie ze względu na bardzo niewielką liczbę jej bezpośrednich indywidualnych użytkowników ⁽¹⁾ (z wyłączeniem widzów oglądających transmisje dzięki umowom partnerskim z regionalnymi stacjami telewizyjnymi) mimo znacznej kwoty środków corocznie przeznaczanych na ten cel, które wynoszą 9 000 000 EUR; w związku z tym wzywa do oceny EuroParlTV pod względem kosztów i korzyści z myślą o dokonaniu oszczędności w tej dziedzinie;

Nagrody

92. zauważa, że w ciągu ostatnich kilku lat Parlament znacznie zwiększył liczbę przyznawanych nagród i przeznaczony na ten cel budżet ⁽²⁾; ma wątpliwości, czy powyższe nagrody są wyrazem kluczowych uprawnień i zadań Parlamentu, które wynikają z jego praw ustawodawczych, budżetowych i prawa do kontroli budżetowej; apeluje do Prezydium o powstrzymanie się od finansowania nowych nagród i o przygotowanie przeglądu istniejących programów nagród;
93. ubolewa nad faktem, że mimo wyrażonej w swojej rezolucji ⁽³⁾ opinii o tym, iż Nagroda Dziennikarska nie jest właściwa, ponieważ Parlament nie powinien przyznawać nagród dziennikarzom, których zadaniem jest krytyczna analiza instytucji UE i ich pracy, DG COMM rozpoczęła już przygotowania do wręczenia nagrody w roku 2011; postuluje, aby w 2012 r. nie przyznawano tej nagrody;
94. apeluje o to, by wszystkie koszty bezpośrednio lub pośrednio związane z nagrodami Parlamentu Europejskiego były jawne i przejrzyste;

Kampania wyborcza w 2009 r.

95. z zaniepokojeniem zauważa ogólny spadek frekwencji w wyborach do Parlamentu Europejskiego w roku 2009 do 43,2 %, mimo znacznych wysiłków na rzecz umocnienia parlamentarnej kampanii wyborczej, która kosztowała 5 676 000 EUR;

Biuro łącznikowe w Waszyngtonie

96. zauważa, że całkowity koszt utworzenia i prowadzenia biura łącznikowego między Parlamentem Europejskim i Kongresem USA w Waszyngtonie w latach 2009 i 2010 jest szacowany na 400 000 USD rocznie w związku z porozumieniem administracyjnym z Komisją; zauważa, że założenie biura nie wiązało się z utworzeniem żadnych nowych stanowisk, lecz z przesunięciami pracowników, długoterminowymi misjami i systemem misji jednorocznych; wyraża zaniepokojenie ewentualnymi przyszłymi kosztami i domaga się regularnego i należytego informowania jego właściwych komisji o wszelkich przyszłych planach związanych z tym biurem, które wiązałyby się ze znacznymi skutkami finansowymi;

Biura informacyjne

97. podkreśla, że konieczne jest ciągłe i równomierne informowanie o europejskim obywatelstwie; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie rozważnych lokalizacji biur informacyjnych Parlamentu Europejskiego;

⁽¹⁾ Od 25 000 do 30 000 wizyt miesięcznie.

⁽²⁾ Nagroda Lux: ok. 321 000 EUR, Europejska Nagroda im. Karola Wielkiego dla Młodzieży: ok. 24 000 EUR, Nagroda Dziennikarska PE: ok. 105 500 EUR, Nagroda imienia Sacharowa: ok. 300 000 EUR (wszystkie kwoty z roku 2009).

⁽³⁾ Punkt 91 rezolucji z dnia 5 maja 2010 r. (Dz.U. L 252 z 25.9.2010, s. 15).

DG ds. Personelu

98. zauważa, że poziom zaległych zobowiązań (niewiele mniej niż 6 000 000 EUR, tj. 1,4 %) z pozycji 1 200 (Wynagrodzenia i zwroty kosztów) można uzasadnić podjętą przez Radę w grudniu 2009 r. decyzją o przyznaniu rocznego wyrównania wynagrodzeń wynoszącego jedynie 1,85 %, podczas gdy budżet został poddany przeglądowi w oparciu o wskaźnik 3,7 %, wskazany i zaproponowany przez Komisję;
99. zauważa, że w związku z wprowadzeniem nowych przepisów dotyczących akredytowanych asystentów posłów, DG ds. Personelu musiała się zająć 1 770 nowymi umowami zawartymi w oparciu o nowe przepisy, a praca nad nimi skumulowała się w głównej mierze w roku 2009; zauważa, że operację tę można w sumie nazwać sukcesem;
100. ubolewa nad faktem, że zatrudnianie członków rodziny jako asystentów jest wciąż dopuszczalne na mocy odstępstw od przepisów statutu posła przyjętych przez Prezydium na posiedzeniu w dniu 23 listopada 2009 r.; apeluje do administracji o skrupulatną ocenę uzasadnień nadal istniejących przypadków takiego zatrudniania; zwraca się do sekretarza generalnego o rozważenie, czy powinny istnieć specjalne przepisy uniemożliwiające posłom wzajemne zatrudnianie członków rodzin jako asystentów;
101. odnotowuje wysoki odsetek obywateli jednego konkretnego państwa członkowskiego (13,5 % – więcej niż z jakiegokolwiek innego państwa) w Sekretariacie Generalnym Parlamentu; przypomina, że Sekretariat Generalny służy na równi posłom ze wszystkich państw członkowskich i że powinno to być lepiej odzwierciedlone w składzie personelu;

Wyjazdy służbowe do trzech miejsc pracy

102. podkreśla potrzebę dalszego zracjonalizowania systemu podróży między trzema miejscami pracy oraz jego lepszego uzasadnienia i monitorowania, aby uniknąć zbędnych wyjazdów i kosztów, a w szczególności uwzględnić dostępne wkrótce wyniki kontroli przeprowadzonej przez Służbę Audytu Wewnętrzne w dziedzinie pomocy parlamentarnej; zwraca się do sekretarza generalnego o przekazanie – w ramach procedury udzielania absolutorium – informacji dotyczących całkowitej kwoty oszczędności dokonanych w wyniku dalszej racjonalizacji;

DG ds. Infrastruktury i Logistyki (DG INLO)

103. wyraża zaniepokojenie przypadkiem nieprawidłowego wystawienia faktury, w którym brak jest dowodów zamierzonego nadużycia, ponieważ wskazuje to na braki wewnętrznego systemu kontroli DG INLO w zakresie zapobiegania takim przypadkom; ponawia swój apel do DG INLO o dokładne wdrożenie planu działania uzgodnionego z audytorem wewnętrznym;

Transport posłów

104. zauważa, że koszty transportu samochodami służbowymi Parlamentu wyniosły 1 272 932 EUR w Strasburgu i 2 352 756 EUR w Brukseli; zauważa ponadto, że Parlament zawarł nową umowę na usługi transportu samochodowego o szacunkowej wartości 5 250 000 EUR (przez cztery lata);
105. wzywa Prezydium do dokonania przeglądu przepisów dotyczących użytkowników specjalnych samochodów służbowych, tak aby położyć kres obecnej praktyce kursowania pustych samochodów na długich dystansach jedynie w celu obsługi podróży krótkodystansowych (z lotnisk do miejsc docelowych w mieście i z powrotem); podkreśla koszty wynikające z takiego postępowania; apeluje do Prezydium o znalezienie mniej kosztownych rozwiązań alternatywnych w celu zapewnienia podatnikom lepszego stosunku korzyści do kosztów;

Stołówki i restauracje

106. uważa, że usługi, które nie są niezbędne dla pracy instytucji, a które są świadczone w budynkach Parlamentu przez przedsiębiorstwa działające dla zysku, muszą być finansowo samowystarczalne i nie powinny być bezpośrednio ani pośrednio dotowane z budżetu Parlamentu, zaś wszelkie odstępstwa od tej zasady muszą być odrębnie wykazane w budżecie i należycie uzasadnione;
107. uważa, że przy tak dużej liczbie miejsc dostępnych w budynkach Parlamentu na stołówki, bary i sklepy różne konkurujące ze sobą punkty gastronomiczne, w tym znane sieci (kawiarnie, bary z kanapkami, restauracje itd.) mogłyby, gdyby zezwolono na ich prowadzenie na terenie Parlamentu, zapewnić lepszą obsługę personelu; wzywa do przygotowania planu w celu wskazania, w jaki sposób różne punkty gastronomiczne mogłyby stawać odrębnie do przetargu, gdy wygasną obecne ustalenia umowne;

108. domaga się dodatkowych informacji dotyczących działania stołówek i restauracji, w szczególności w odniesieniu do stosunku między rocznym dofinansowaniem a ich wynikiem finansowym;

DG ds. Tłumaczeń Pisemnych i DG ds. Tłumaczeń Ustnych i Konferencji

109. podkreśla, że przy utrzymywaniu wysokiej jakości pracy konieczne jest również bardziej wydajne wykorzystanie zasobów językowych i kontrola jego kosztów poprzez przyjrzenie się łącznemu obłożeniu pracą każdego działu językowego i zapewnienie obniżenia kosztów wynikających z późnego odwoływania wniosków o organizację spotkań, wizyt delegacji wymagających tłumaczenia ustnego oraz z nieprzestrzegania terminów tłumaczenia pisemnego określonych w kodeksie postępowania; nalega, aby komisje, delegacje i grupy polityczne, które notorycznie nie przestrzegają terminów określonych w kodeksie postępowania, przestrzegały ich bardziej rygorystycznie;
110. uważa, że eksternalizacja tłumaczenia pisemnego może prowadzić do znacznych oszczędności, należy jednak dążyć do zwiększenia jakości tłumaczenia zewnętrznego; popiera coraz powszechniejsze korzystanie ze wspólnej dla wszystkich instytucji UE bazy danych Euramis oraz z innych narzędzi w zakresie tłumaczeń pisemnych (takich jak wspólny integrowany system DocEP i Euramis/pamięci tłumaczeniowej), które mają na celu zapobieżenie powielaniu się tłumaczeń i obniżenie kosztów tłumaczenia; podkreśla jednak, że żaden maszynowy system tłumaczenia pisemnego nie może całkowicie zastąpić tłumacza;
111. martwi go brak dostępnych zasobów ludzkich w niektórych działach językowych i ryzyko, że nowi tłumacze pisemni i ustni mogą nie być dostępni z powodu braku uniwersyteckiego programu nauczania w niektórych państwach członkowskich; podkreśla również przyszły problem zbliżającej się wymiany pokoleń wśród tłumaczy ustnych i pisemnych z krajów UE-15, z których większość przejdzie na emeryturę w ciągu najbliższych 5–10 lat;
112. wyraża wielkie uznanie dla wysokiej jakości usług w zakresie tłumaczenia ustnego w Parlamencie, ubolewa jednak, że tłumaczenie ustne na niektóre języki jest oferowane, lecz nie wykorzystywane; podkreśla, że potrzebne są środki mające na celu zmniejszenie kosztów niepotrzebnego tłumaczenia ustnego podczas posiedzeń, i w związku z tym zwraca się o opracowanie i pilne wdrożenie systemu, dzięki któremu można by zrezygnować z tłumaczenia ustnego na języki, które w praktyce nie są używane na danych posiedzeniu;
113. sugeruje, aby system taki mógł np. przewidywać, że podczas posiedzeń grup roboczych automatycznie dostępne będzie tłumaczenie na 6 największych języków urzędowych (FR, DE, EN, PL, ES, IT), natomiast tłumaczenie ustne na wszelkie inne języki urzędowe będzie dostępne jedynie na życzenie posła, w drodze konkretnego uprzedniego powiadomienia o obecności danego posła, co zagwarantuje posłom, którzy sobie tego życzą, prawo do wypowiedzania się we własnym języku, a jednocześnie pozwoli uniknąć niepotrzebnego tłumaczenia ustnego i zbędnych kosztów;

DG ds. Finansów

114. zauważa z niepokojem słabość procedury udzielania zamówień w DG ds. Finansów stwierdzoną w trakcie kontroli tej procedury przez audytora wewnętrznego, którego zdaniem w przypadku zamówienia na usługi bankowe, brak wystarczającej wcześniejszej oceny potrzeb doprowadził do problemów ze specyfikacją warunków przetargowych, i który wskazał również na poważne ryzyko, mimo że audyt wykazał jednocześnie, iż obecne rozwiązania zapewniały właściwy poziom ochrony przed głównymi zagrożeniami; podkreśla pilną potrzebę usprawnienia kontroli, tak aby skuteczniej zajmowały się one określonymi obszarami ryzyka;
115. uważa, że usługi i procedury DG ds. Finansów powinny zostać uproszczone i usprawnione, aby przyspieszyć obsługę faktur od asystentów lokalnych pracujących w państwach członkowskich oraz ograniczyć czas oczekiwania i biurokratyczne procedury; uważa, że DG ds. Finansów powinna zapewnić szybsze przekazywanie posłom drogą elektroniczną informacji dotyczących pozostających dostępnych środków finansowych; ponadto uważa, że DG ds. Finansów powinna organizować szkolenia dla personelu posłów dotyczące procedur; uważa, że w tym celu DG ds. Finansów powinna opracować plan działania najpóźniej do dnia 30 września 2011 r.;
116. zauważa z zadowoleniem, że w roku 2009 po raz pierwszy wprowadzono do budżetu rezerwy na świadczenia emerytalne dla posłów do Parlamentu Europejskiego;

Biuro podróży

117. podkreśla znaczenie zapewnienia ciągłości działalności w przypadku bankructwa lub wygaśnięcia umowy biura podróży; oczekuje na wprowadzenie systemu elektronicznego fakturowania, który powinien doprowadzić do znacznego uproszczenia i obniżenia kosztów;

118. zauważa, że Parlament zawarł umowę tylko z jednym biurem podróży, w czym dostrzega ryzyko, iż taka monopolistyczna sytuacja uniemożliwia posłom i Parlamentowi uzyskanie najkorzystniejszych cen; postuluje zbadanie sposobów, w jakie biuro podróży otrzymuje bilety oferowane posłom i asystentom do celów oficjalnych delegacji oraz podróży posłów między miejscami pracami; zauważa, że oferowane bilety nie są zawsze najtańszymi dostępnymi na rynku w danej kategorii biletów;
119. zwraca się do DG ds. Finansów, aby w swoim sprawozdaniu z działalności za 2010 r. podała informacje o ewolucji cen stosowanych przez nowego usługodawcę, a także o skargach związanych z zastąpieniem Carlsonwagonlit przez BCD; nie zgadza się ze zwiększeniem liczby pracowników i z dodatkowymi płatnościami w wysokości 34 000 EUR w 2010 r., wkrótce po zawarciu umowy w grudniu 2009 r.; postuluje, aby w przyszłych umowach przewidywano zachęty gwarantujące najniższe ceny biletów;
120. wzywa sekretarza generalnego do zlecenia analizy dotyczącej ograniczenia kosztów podróży posłów i personelu, np. przez zbadanie możliwości rocznych zbiorczych rezerwacji w liniach lotniczych, zamiast indywidualnych rezerwacji i zakupu biletów lub wykorzystania procedur przetargowych na roczne umowy dotyczące przewozów lotniczych; ponadto wzywa do opracowania systemu umożliwiającego wykorzystanie mil lotniczych zgromadzonych w czasie lotów refundowanych przez Parlament do dalszego ograniczenia kosztów;

DG ds. Innowacji i Wsparcia Technicznego

121. odnotowuje decyzje Prezydium z dnia 17 czerwca 2009 r. i 18 października 2010 r. dotyczące zwiększenia zasięgu internetowej sieci bezprzewodowej (Wi-Fi) w Parlamencie Europejskim, obejmującej salę posiedzeń plenarnych, sale posiedzeń komisji, biura posłów oraz powierzchnie publiczne zarówno w Brukseli, jak i w Strasburgu;
122. podkreśla potrzebę większej ilości lepszych narzędzi IT dla wsparcia procedury udzielania zamówień; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście uruchomienie przez DG ITEC w dniu 20 grudnia 2010 r. programu WebContracts wersja 2.3, który wspiera umowy ramowe, formularze zamówienia i szczegółowe umowy na usługi związane z umowami ramowymi;
123. zwraca się do sekretarza generalnego o przedstawienie Komisji Kontroli Budżetowej do dnia 15 lipca 2011 r. komunikatu dotyczącego przewidywanego harmonogramu wdrożenia systemu zarządzania wiedzą, a także przewidywanych oszczędności, które ma przynieść racjonalizacja zasobów informacyjnych;
124. zauważa z zadowoleniem znaczne zmniejszenie w roku 2010 (o 49 %, z 8 690 do 4 446) liczby urządzeń IT na składzie (drukarki, komputery stacjonarne i przenośne, monitory itp.) w poszczególnych dyrekcjach generalnych; apeluje jednak o dalsze zmniejszanie tego dużego składu, który reprezentuje również istotną wartość końcową (ok. 880 000 EUR); uważa, że należy poważnie rozważyć możliwość utworzenia centralnego składu drukarek, faksów i komputerów;

Grupy polityczne (pozycja budżetowa 4 0 0 0)

125. odnotowuje, że w 2009 r. środki z pozycji budżetowej 4 0 0 0 zostały wykorzystane w następujący sposób:

Grupa	Pierwsza połowa 2009 r.					Druga połowa 2009 r.				
	Roczne środki (*)	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres
PPE (wcześniej PPE-DE)	9 929	7 762	15 078	152 %	2 613	9 786	2 633	10 237	105 %	2 182
S&D (wcześniej PSE)	7 357	6 936	9 857	134 %	4 436	6 877	4 499	6 893	100 %	4 483
ALDE	3 382	3 034	4 750	140 %	1 667	3 058	1 698	2 578	84 %	2 178
Verts/ALE	1 453	1 049	1 953	134 %	548	1 907	554	1 282	67 %	1 179
GUE/NGL	1 432	1 484	1 649	115 %	1 267	1 240	1 270	1 453	117 %	1 057
UEN	1 417	1 251	2 473	174 %	195	—	201	79	—	—

Grupa	Pierwsza połowa 2009 r.					Druga połowa 2009 r.				
	Roczne środki (*)	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres	Roczne środki	Środki własne i środki przeniesione	Wydatki	Wskaźnik wykorzystania rocznych środków	Środki przeniesione na następny okres
IND/DEM	775	586	925	119 %	436	—	437	123	—	—
ECR	—	—	—	—	—	1 788	3	1 415	79 %	376
EFD	—	—	—	—	—	1 113	1	701	63 %	413
Posłowie niezrzeszeni	601	349	512	85 %	204	568	204	414	73 %	248
Ogółem	26 348	22 450	37 196	141 %	11 367	26 338	11 500	25 177	96 %	12 116

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

Europejskie partie polityczne i europejskie fundacje polityczne

126. odnotowuje, że w 2009 r. środki z pozycji budżetowych 4 0 2 0 i 4 0 3 0 zostały wykorzystane w następujący sposób:

Partia	Skrót	System zasobów własnych (*)	Dotacja z PE	Dochody ogółem	Dotacje z PE w % kwalifikowalnych wydatków (nie więcej niż 85 %)	Nadwyżka dochodów (przesunięcie do rezerw) lub strata
Grupa Socjalistyczna w PE	PPE	1 486	3 486	4 971	68 %	– 303
Partia Europejskich Socjalistów	PSE	913	3 100	4 013	77 %	– 71
Europejska Liberalno-Demokratyczna Partia Reform	ELDR	377	1 179	1 556	79 %	10
Europejska Partia Zielonych	EGP	568	644	1 211	60 %	129
Zjednoczona Lewica Europejska	EL	165	562	728	76 %	– 16
Przymierze na rzecz Europy Narodów	AEN	68	385	453	85 %	0
Europejska Partia Demokratyczna	EDP/PDE	58	249	307	85 %	6
Wolne Przymierze Europejskie	EFA	67	227	294	72 %	– 21
Demokraci UE	EUD	139	217	356	85 %	36
Ogółem		3 841	10 048	13 890	73 %	– 230

(*) Wszystkie kwoty w tysiącach EUR.

127. popiera wnioski i zalecenia audytora wewnętrznego zawarte w sprawozdaniu z kontroli nr 09/10 („kontrola przeglądu udzielania dotacji partiom politycznym o zasięgu europejskim i nowy przegląd europejskich fundacji politycznych i przepisów dotyczących rezerw i przenoszenia nadwyżek”) oraz wzywa odnośne służby do wdrożenia 27 wymaganych działań, a w szczególności działań o kluczowym znaczeniu, dotyczących:

- wprowadzenia obowiązkowej modelowej struktury informowania o wdrożeniu działań europejskich partii politycznych i związanych z tym kwalifikowalnych wydatków (dwa kluczowe zadania), aby zapewnić odpowiednie narzędzia do oceny kwalifikowalności działań lub kosztów,
- prawidłowego stosowania zasad dotyczących wkładów rzeczowych,
- przeprowadzania kontroli *ex post* na miejscu w oparciu o analizę ryzyka,
- modelowej struktury obowiązkowej również dla fundacji,
- określenia kryteriów przyjmowania wkładów rzeczowych;

128. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście powołanie wewnętrznej grupy roboczej, która zbada, jakie praktyczne działania ma podjąć DG ds. Finansów;
129. podkreśla jednak potrzebę posiadania przez partie i fundacje standardowego systemu kontroli zewnętrznej zamiast obecnego systemu dobrowolności przy wyborze audytorów zewnętrznych, a także potrzebę rygorystycznego stosowania przez administrację Parlamentu reguł rachunkowych, w szczególności w odniesieniu do wkładów rzeczowych, przeniesień i rezerw; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Prezydium, zgodnie z którą audytor zewnętrzny dla partii i fundacji zostanie zapewniony i opłacony przez Parlament;

Dobrowolny fundusz emerytalny

130. zauważa, że na posiedzeniu w dniu 1 kwietnia 2009 r. Prezydium postanowiło między innymi, że Parlament przyjmie prawną odpowiedzialność za zagwarantowanie członkom funduszu prawa do dodatkowych świadczeń emerytalnych; z zadowoleniem stwierdza, że:
- (i) możliwość pobierania niskiej emerytury po ukończeniu 50 lat oraz opcja otrzymywania kwoty ryczałtowej odpowiadającej 25 % przysługujących świadczeń emerytalnych zostały uchylone, aby usprawnić płynność funduszu i uniknąć przedwczesnego uwalniania kapitału;
  - (ii) wiek emerytalny w zakresie systemu został zwiększony z 60 do 63 lat;
  - (iii) zarządzający funduszem zostali wezwani do przyjęcia ostrożniejszej i bardziej zrównoważonej strategii inwestycyjnej oraz do unikania narażania funduszu na ryzyko wahań kursów wymiany;
131. zauważa, że dzięki poprawie sytuacji na rynkach znacznie obniżono ogromny deficyt aktuarialny z końca roku 2008 (ok. 120 000 EUR) (choć na dzień 31 grudnia 2009 r. wciąż wynosił on ok. 84 500 000 EUR); podkreśla jednak, że należy przeprowadzić nowe badanie aktuarialne w celu oceny skutków podjętych przez Prezydium decyzji dotyczących środków mających zastosowanie do członków systemu;
132. jest zdania, że sekretarz generalny powinien przedstawić Komisji Kontroli Budżetowej komunikat wyjaśniający rolę Parlamentu w zarządzaniu aktywami funduszu i ich nadzorowaniu; przypomina, że zgodnie z szacunkami funduszu emerytalnego, nawet po wdrożeniu restrykcyjnych środków przyjętych w roku 2009 w odniesieniu do wypłaty świadczeń, dojdzie do poważnego deficytu aktuarialnego i środki funduszu ulegną wyczerpaniu między 2020 a 2025 r.; uważa, że deficyt ten nie powinien być pokrywany z pieniędzy podatników, lecz z samego funduszu;

Miejsca pracy

133. zauważa ograniczenie budżetowe, z jakimi spotyka się wiele państw członkowskich w wyniku kryzysu gospodarczego oraz potrzebę krytycznego przyjrzenia się potencjalnym oszczędnościom na wszystkich poziomach, w tym na poziomie Unii; w świetle tej sytuacji podkreśla, że gdyby Parlament miał tylko jedną siedzibę, można by osiągnąć rzeczywiste oszczędności;

Ekologiczny Parlament

134. ponawia wnioski o to, aby Komisja Kontroli Budżetowej otrzymywała kopię rocznego sprawozdania EMAS;
135. zwraca się do administracji o przyspieszenie działań mających na celu radykalne ograniczenie zużycia papieru w Parlamencie; uważa, że pełne wykorzystanie narzędzi elektronicznych ma kluczowe znaczenie dla uniknięcia ponad 1 000 ton odpadów papierowych rocznie; ponadto uważa, że posłowie powinni mieć możliwość zgłaszania, że nie potrzebują drukowanych dokumentów;
136. uważa, że emisja pochodząca z transportu stanowi największą część wytwarzanego przez Parlament śladu węglowego, który Parlament zamierza – zgodnie z planem działania dotyczącym CO₂ – zmniejszyć o 30 % do 2020 r.; w związku z tym apeluje o przyjęcie odpowiednich środków w celu ograniczenia śladu węglowego; z zadowoleniem przyjmuje analizę dotyczącą kompensacji w tym zakresie; wzywa właściwe służby Parlamentu, aby rezerwując podróże, systematycznie podawały informacje na temat emisji pochodzącej z poszczególnych środków transportu;
137. z zadowoleniem przyjmuje propozycję zainstalowania kranów z wodą we wszystkich salach posiedzeń Parlamentu, co spowoduje oszczędność środków, jak ustaliło Prezydium w lutym 2009 w ramach planu działania dotyczącego CO₂;

138. zwraca się do właściwych służb Parlamentu o przedstawienie środków mających na celu zwiększenie wydajności energetycznej budynków Parlamentu, zwłaszcza w zakresie modernizacji powierzchni szklanych i pomostów;
139. zachęca administrację Parlamentu do zastąpienia samochodów służbowych pojazdami przyjaznymi dla środowiska poprzez ciągłą modernizację floty i zakup mniej zanieczyszczających samochodów oraz organizowanie grupowych przejazdów minibusami VIP na lotniska w Brukseli i Strasburgu, aby zmniejszyć ilość CO₂ emitowanego przez Parlament; ponawia postulat wyrażony w rezolucji w sprawie absolutorium za 2008 r., aby Parlament zorganizował własny transport rowerowy w Strasburgu; zdecydowanie apeluje, aby zostało to zrealizowane do września 2011r.; zauważa, że dzięki poprawie transportu rowerowego flota samochodowa mogłaby być mniejsza;
140. w kontekście stosowania przez Parlament zasad zrównoważonego rozwoju zachęca do dojazdów na sesje plenarne pociągami czarterowymi z Brukseli do Strasburga; jest zaniepokojony wzrostem korzystania z innych środków transportu przez akredytowanych asystentów, którzy nie otrzymują biletów na pociąg czarterowy; oświadcza, że posłowie, urzędnicy parlamentarni i akredytowani asystenci powinni mieć pierwszeństwo przed klientami zewnętrznymi przy otrzymywaniu biletów na pociąg czarterowy;
141. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie z STIB ⁽¹⁾ w sprawie systemu płatności przez osobę trzecią, na mocy którego Parlament finansuje pracownikom 50 % kosztów rocznych biletów abonamentowych w Brukseli, jako środek na rzecz ochrony środowiska służący zmniejszeniu ilości CO₂ emitowanego przez Parlament dzięki wspieraniu korzystania przez personel z transportu publicznego; zachęca administrację Parlamentu do wynegocjowania podobnych umów z belgijskimi kolejami (SNCB-NMBS) i regionalnymi przewoźnikami autobusowymi;
142. sugeruje, aby mile lotnicze gromadzone w wyniku podróży związanych z pracą były wykorzystywane na zakup biletów w celu ograniczenia znacznych kosztów podróży ponoszonych przez Parlament;
143. uważa, że skoro proekologiczne nawyki są kształtowane od wczesnego dzieciństwa, należy również zachęcać uczniów szkół europejskich do korzystania ze szkolnych autobusów zamiast prywatnych samochodów.

⁽¹⁾ Société de transports intercommunaux de Bruxelles.